Влада–радам!

Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 33 (2280) ▪ Вівторок, 22 лютого 2000 року ▪ Ціна договірна

Сімейний – отже, рідний

Третій рік у Комсомольську на Полтавщині діє програма «Сімейна медицина». На думку головного лікаря центральної міської лікарні Миколи Дубини, вдалося досягти головного — стовідсоткової довіри населення.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

▪ 1860 р. Народилася Марія Заньковецька, видатна українська актриса.

▪ 1894 р. Створено Український Народний Союз — першу центральну установу українців Америки.

▪ 1945 р. РНК СРСР ухвалила рішення про будівництво метрополітену в Києві.

▪ 1970 р. У Кривому Розі завершено будівництво Південного гірничо-збагачувального комбінату.

22 лютого

 Парламентська хроніка

Вівторок у режимі четверга

Нинішнього тижня відбудеться одне пленарне засідання парламенту — у вівторок. Зі щорічним Посланням Президента України до Верховної Ради України виступить Леонід Кучма.

Як вирішено на погоджувальній раді голів комітетів та лідерів фракцій, на цю церемонію, крім народних депутатів, до парламенту буде запрошено представників адміністрації Президента і Кабінету Міністрів, голів ВР Криму, обласних, Київської і Севастопольської міських рад, держадміністрацій, представників центральних органів влади, 55 іноземних послів, керівників 12 релігійних конфесій і 30 найвпливовіших громадських організацій. Після виступу глави держави на сесії буде оголошено 30-хвилинну перерву, а потім депутати продовжать пленарне засідання в режимі четверга. Тобто голосуватимуть за обговорені минулого тижня проекти рішень.

(Закінчення на 2-й стор.).

Вельмишановні читачі!

Загальнодержавні негаразди позначились і на газеті «Голос України». На жаль, Верховна Рада, як засновник видання, з початку року практично не фінансує публікацію законодавчих актів, інформаційних матеріалів про діяльність парламенту.

Все це призвело до того, що цього тижня **«Голос України» вийде у світ лише тричі.**

Звертаємося до всіх, кому не байдужа доля єдиної в Україні парламентської газети: **підтримайте фінансово у будь-якому обсязі.**

Наш р/р 2600331011101 в КБ «Київінвестбанк», МФО 300346, ЗКПО 13670848.

ДЕМОГРАФІЧНА ЗАДАЧКА ЗІ ЗНАКОМ МІНУС

1654 року, на момент возз'єднання України з Росією, український народ налічував від 4 до 6 млн. осіб. Перед першою світовою війною населення України досягло 28,9 млн. 1997 року нас було 50,9 млн. А скільки нас сьогодні?

Під час обговорення законопроекту «Про охорону дитинства» з трибуни ВР України народний депутат Микола Габер оприлюднив сенсаційний прогноз: на початок 2010 року населення нашої країни скоротиться до 25 млн.

(Закінчення на 6-й стор.).

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

 У номер

Молдова — до Європи. А ми?

Під час зустрічі із доповідачами Комітету з моніторингу Парламентської Асамблеї Ради Європи Президент України Леонід Кучма не висловив наміру прислухатися до висновків Венеціанської комісії і скасувати указ про референдум у разі, коли експерти ВК визнають його проведення неконституційним. Так повідомили на своїй заключній прес-конференції самі представниці ПАРЄ Анне Северинсен та Рената Вольвенд. Водночас вони висловили сподівання, що Президент змінить-таки свою думку.

(Закінчення на 4-й стор.).

Листоноші — за труди хороші

У Закарпатті скромна праця сільського листоноші пошановується особливо. Пам'ятник листоноші Федорові Фекеті з гірського села Тур'ї Ремети вдячні односельці відкрили ще 1838 року, і він був єдиний у світі. А нещодавно жителі іншого гірського села — Лісківця Міжгірського району — вшанували пам'ять «письмоносця» Федора Марковича. Нелегку поштарську торбину він носив крутими гірськими стежками п'ятдесят літ! Обслуговував три села: Лісковець, Рекити та Новоселицю. Коли ще не було громадського транспорту, до райцентру й назад долав тричі на тиждень 50 кілометрів на власних двох. Прожив Федір Андрійович на світі 90 років.

Меморіальну дошку виготовив відомий у краї скульптор односелець листоноші Михайло Белень на прохання сільської громади. Встановлено її на головному фасаді будинку сільської ради.

 Столиця

...І ні в чому собі не відмовляйте

Згідно з розпорядженням Київського міського голови Олександра Омельченка, у столиці щомісяця надаватимуть по 10 гривень адресної допомоги на утримання неповнолітніх дітей, батьки яких ухиляються від сплати аліментів, або в разі, коли утримання аліментів неможливе. Цю доплату здійснюють додатково до державної, що вона надається згідно із Законом України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми», повідомляє «Інтерфакс-Україна».

 ДТП

Або випадковість, або помста

Автомобіль секретаря Ради національної безпеки та оборони України Євгена Марчука в п'ятницю ввечері перевернувся на Обухівській трасі. Марчук, його заступник Трохим Коваленко і водій дістали каліцтва і їх госпіталізовано. Євген Кирилович перебуває в госпіталі СБУ з травмою тазостегнових суглобів.

Як повідомили в ЦГЗ МВС Києва, згідно з офіційною версією, це звичайна, без політичного підтексту, дорожньо-транспортна пригода.

(Закінчення на 2-й стор.).

▪ У центрі Києва причепом, що відірвався від вантажівки, смертельно травмовано жінку, ще три особи отримали тілесні пошкодження.

▪ З військового аеродрому Прилуки до Енгельса (Росія) вилетіли два останні стратегічні бомбардувальники, передані Україною в рахунок боргу за газ.

▪ У Львові розпочав роботу п'ятиденний собор Львівської архієпархії УГКЦ.

P. S.

До енергосистеми країни під'єднано 3-й енергоблок Рівненської АЕС

У номер

Київ

Постанова Верховної Ради України

Про надання згоди на звільнення Президентом України з посади Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України САВЕНКА О. М.

Відповідно до пункту 24 статті 85 Конституції України Верховна Рада України *постановляє:*

Надати згоду на звільнення Президентом України з посади Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України САВЕНКА Олександра Миколайовича.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ, 17 лютого 2000 року.
№ 1467-111.

Вівторок у режимі четверга

(Початок на 1-й стор.).

На голосування, зокрема, винесено проекти постанов ВР про обрання голови комітету з питань науки і освіти та перших заступників голів комітетів, проекти законів про державну програму приватизації, про встановлення розміру мінімальної зарплати, реструктуризацію боргових зобов'язань Кабінету Міністрів перед НБУ, про внесення змін до закону про оплату праці щодо компенсації затримок виплат зарплати з пропозиціями Президента, внесення змін до Кримінального кодексу щодо неконституційності положень про смертну кару, а також про ратифікацію ряду міжнародних угод.

Решту днів тижня депутати працюватимуть в округах, а 29 лютого парламент продовжить пленарні засідання.

Керівники ВР в інтерв'ю журналістам заперечили, що під час виступу Президента в парламенті представники лівих сил можуть вдатися до акцій протесту чи бойкоту. На думку Голови Верховної Ради України Івана Плюща, і праві, і ліві зацікавлені почути, що скаже Президент. «Протистояння не буде, бо щорічне Послання глави держави до парламенту — це конституційна норма», — наголосив Іван Плющ. Заступник Голови ВР Степан Гавриш вважає, що вдаватися до якихось акцій у сесійній залі було б «політично неправильно». Він упевнений, що, незважаючи на поділ на більшість і меншість, у всіх «вистачить здорового глузду».

Прислухайтесь до виборця

Як законодавець мусить враховувати громадську думку стосовно законопроекту. Такою була тема «круглого столу», проведеного за Програмою сприяння парламентові України у прес-клубі Всеукраїнського політичного об'єднання «Єдина Родина». Фредерік Бредлі, представник Програми сприяння парламентові України, через яку Агентство з міжнародного розвитку США надає технічну допомогу Верховній Раді України, виклав основні механізми залучення громадськості до обговорення і вироблення основних норм законопроектів на стадії їх обговорення у парламентських комітетах різних країн.

Публічні слухання законопроектів у парламентських комітетах поки що не досить часто практикують українські законодавці. Нині ситуація має змінитися. Адже народні депутати мають намір перенести основне опрацювання законопроектів у комітети. Однією з форм роботи над ними і стануть громадські слухання. Це забезпечить ретельнішу підготовку законів,ліпше сприйняття їх у суспільстві.

Або випадковість, або помста

(Початок на 1-й стор.).

Мовляв, їхали в сутінках, випав мокрий сніг, водій, засліплений світлом фар зустрічного транспорту, не впорався з керуванням, машину занесло, вона перевернулася. За словами начальника ЦГЗ Олександра Зарубицького, в цій справі «багато неясностей» — необхідна технічна експертиза машини. Вже порушено кримінальну справу, ведеться слідство.

Версії висувають різні: починаючи від помсти фірм, що працюють в енергетичній галузі, з якими збирався розібратися секретар РНБО і про це заявив на засіданні ради, й закінчуючи «усуненням» політичного опонента. Якщо це — політичний замах, то невдалий (слава Богу, всі живі), а якщо все-таки ДТП, то незрозуміло, чому в Марчука такий лякливий і недосвідчений водій, котрий «посковзнувся» на впорядкованій урядовій трасі за швидкості 80 км на годину... Одне слово, запитань багато, конкретних відповідей поки що немає.

Компромісний бюджет: перший, але не останній екзамен

Підсумок тижня

Парламентським «хітом» минулого тижня став держбюджет-2000. Вперше за роки незалежності бездефіцитний та ідеологічно компромісний.

«Політичною зрілістю парламенту» назвав міністр фінансів Ігор Мітюков те, що законодавці підтримали запропоновані урядом непопулярні заходи, зберігши захищеність лише найбідніших верств. Урядовий оптимізм — збалансовані доходи й видатки у розмірі 33 мільярди 433 мільйони 155 тисяч гривень, прогнозоване зростання ВВП й обіцянки погасити соціальні борги — грунтувався на позитивних показниках січня, коли з податками і надходженнями до державної казни було все гаразд.

Бюджетний процес долали через взаємні поступки. Каменем спотикання перед остаточним ухваленням бюджету стали пільгові статті, які майже цілком наполягав скоротити уряд. Депутати відстояли збереження всіх попередніх пільг лише інвалідам I і II груп, учасникам бойових дій. Інші переліки пільговиків істотно «схудли». Зокрема, з них зникли працівники міліції, судів, СБУ, податкової адміністрації, багато державних чиновників. Втратили деякі соціальні привілеї й народні депутати. Дещо обмежено пільги «чорнобильцям».

Водночас, порівняно з варіантом бюджету в другому читанні, введено пільги репресованим і сім'ям загиблих. Усім ветеранам збережено пільги в оплаті за житло, комунальні послуги, газ, електроенергію тощо. Пенсіонерам — безплатний проїзд у громадському транспорті. Вилучено статтю, якою пропонувалось обмежити верхню планку пенсій у 600 грн. Окремою статтею передбачено часткову проплату за знецінені заощадження населення.

Уряд заспокоює: це не ліквідація пільг, а тимчасовий мораторій на один рік.

У семи статтях, які передбачають зміни до податкового законодавства (зокрема, щодо акцизних ставок і прибуткового податку громадян), уряд і парламент так і не порозумілися. За цей окремий блок голосуватимуть за два тижні.

Голова парламентського бюджетного комітету Олександр Турчинов не вважає закон про держбюджет-2000 «асоціальним». Порівняно з варіантом другого читання, на соціальні проблеми регіонів додано 2,8 млрд. грн., із яких безпосередньо 700 млн. — на погашення заборгованості з пенсій і зарплат. У плюсах і фінансування АПК та його соціальної сфери.

Одне з додаткових кошторисних джерел, знайдене творцями бюджету, — скасування окремим законом невиправданих податкових пільг для спільних підприємств.

Недосконалість бюджету на рівні регіонів депутати намагатимуться виправити швидким прийняттям Бюджетного кодексу, де буде врегульовано розподіл фінансів від області до села. До того ж уряд недовзі обіцяє подати до ВР новий пакет із 15 податкових законів.

І урядовці, і парламентарії визнають, що ухвалення держбюджету-2000 є передусім політичним кроком: першим складенням екзаменом парламентської більшості та демонстрацією її підтримки нового уряду В. Ющенка. Попереду ще багато випробувань на міцність: Кабмін має доводити реальність бюджету, а більшість — свою єдність.

Юліана ШЕВЧУК.

Володимир ІВАНЧЕНКО: «Я звів наклеп на брата»

Далі буде

Поява в редакції Інни Чирченко, дружини Сергія Іванченка, не була для нас несподіванкою.

— Приїхала подякувати за об'єктивність і неупередженість у висвітленні подій, що відбулися після теракту, — сказала жінка.

Нагадаємо: у Кривому Розі 2 жовтня 1999-го на кандидата в Президенти України було вчинено замах, в організації якого уже через кілька годин звинуватили Сергія Іванченка.

«Голос України» опублікував 6 січня цього року в скороченому вигляді його листа, а 15 січня — зізнання анонімного офіцера. Редакція очікувала негайної реакції слідчих органів. Вони не зацікавились опублікованою інформацією.

Ми сподівалися на оперативність Генеральної прокуратури, яка здійснює нагляд за діяльністю СБУ та МВС. Їй, очевидно, також не до версій, що йдуть від обвинувачуваного і якогось там анонима. І те, що опубліковані листи містять «в каждой строчке только точки», тобто дані про можливих справжніх замовників, організаторів і виконавців теракту на Різницькій, нікого не заінтригувало.

Щоб отримати інформацію з перших рук, редакція звернулася до голови СБУ Леоніда Деркача з проханням дозволити зустріч кореспондента з Сергієм Іванченком. Крім того, ми підтвердили готовність передати СБУ документи, які є в редакції.

Відповідь начальника відділу слідчого управління СБУ Сергія Ляшенка нас не здивувала. Цитуємо: «У даний час, до з'ясування всіх фактичних даних у справі, я, як особа, в провадженні якої знаходиться справа по обвинуваченню Іванченка С. В., заперечую проти надання останньому побачення з...».

І жодного слова про бажання не лише долучити документи до справи, але хоча б ознайомитися з листами С. Іванченка та анонімного офіцера.

Тим часом автор зустрівся з матір'ю підслідного Зоєю Олексіївною.

Ось що вона розповіла:

— Те, що Сергій приїхав у Ростовську область за нашою телеграмою, а не тікав від слідства — щира правда. Ось документи, що підтверджують факт отримання травми батьком Сергія 2 жовтня минулого року. Про те, що сина розшукують органи, ми дізналися від сусідів — вони дивилися новини по телевізору. Тільки тоді Сергій кинувся тікати, заявивши нам, батькам, що ні в чому не винний.

У жовтні 1999-го я була в Кривому Розі на побаченні з арештованим сином Володимиром. Він мені зізнався, що звів наклеп на себе і Сергія: за його словами, в міліції його катували. Про це цин розповідав і криворізькому адвокату Данилину. (Редакція має документи, що підтверджують зізнання Володимира.) Через три місяці я дізналася, що обвинувачення побудовано виняткою на показаннях, добутих у Володі, як він стверджує, насильницьким шляхом.

Сергій не визнає себе винуватим, але почути це від нього ні мені, ні його дружині Інні, ні старшій дочці не вдалося.

Мені слідчий пообіцяв побачення, та коли я приїхала з Росії — відмовив. Розхвилювалася я так, що потрапила до столичної лікарні...

Ніколи й нікому не повірю, що богобоязливий Сергій, який виховує шістьох дітей, міг підняти руку на невинних людей...

Іван ІЛЛЯШ.

На знімку: Зоя Олексіївна з наймолодшою онукою.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про звільнення в запас військовослужбовців та черговий призов громадян України на строкову військову службу в березні—червні 2000 року

Відповідно до Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» **постановляю:**

1. Звільнити у квітні—червні 2000 року в запас із лав Збройних Сил України та інших військових формувань військовослужбовців, які вислужили встановлені строки строкової військової служби.

2. Призвати у березні—червні 2000 року на строкову військову службу громадян України чоловічої статі, які до дня відправки у військові частини досягли 18 років і не мають права на відстрочку, та громадян старшого призовного віку, що втратили право на відстрочку від призову на строкову військову службу, загальною кількістю 47000 чоловік, у тому числі до лав:

Збройних Сил України	— 35500	чоловік
Служби безпеки України	— 500	-»-
Прикордонних військ України	— 4500	-»-
Внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України	— 5000	-»-
Військ Цивільної оборони Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи	— 1500	-»-

3. Кабінету Міністрів України, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській і Севастопольській міським державним адміністраціям забезпечити виконання заходів, пов'язаних з підготовкою та проведенням призову громадян на строкову військову службу.

4. Міністерству транспорту України забезпечити за заявками командування перевезення осіб, зазначених у статтях 1 і 2 цього Указу, з додержанням вимог безпеки та проведення розрахунків за ці перевезення згідно з взаємоузгодженими тарифами.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ. 18 лютого 2000 року.
№ 259/2000.

Є в тій книзі і для вас сторінка

До 900-річчя Дубно

Уперше згадується про Дубно в Іпатіївському літописі. Однак, як засвідчили розкопки, проведені 1995 року під керівництвом доктора історичних наук І. Свєшникова, перша згадка про поселення Дубен в Іпатіївському літописі за 1100 рік зовсім не вказує на час його заснування. Залишки хати з розвалом кам'яної печі свідчать про те, що на Замковій горі княже Дубно існувало вже з кінця X — початку XI століть. Це підтверджують і археологічні знахідки.

Наступні згадки про Дубно належать до 1149 та 1288 років, остання в заповіті князя Володимира: «І Мстислав (брат Володимира), перебувши декілька днів у Володимирі, поїхав у свої городи, в Луцьк і Дубен».

Уже в ранній період свого розвитку завдяки вигідному географічному розташуванню поселення привертало увагу войовничих князів і часто переходило з рук у руки: у XII ст. — до Володимир-Волинського, а в XIII — першій половині XIV ст. — до Галицько-Волинського князівства. 1240 року татаро-монгольська навала зруйнувала Дубно, і на деякий час воно втратило своє значення як стратегічний пункт.

1340 року Волинь була загарбана Литвою. Згідно з грамотою короля Ягайла 1386 року Дубно переходить у власність князя Федора Острозького, який прагне зробити його надійним бастіоном для охорони своїх володінь. Тож 1492 року з'являється замок князів Острозьких, будівництво якого пов'язане з іменами західноєвропейських архітекторів, зокрема відомого зодчого Доменіко Мерліні. Замок неодноразово укріплювався і перебудовувався протягом століть.

Про цей замок — найстародавнішу споруду та окрасу Дубно — складено чи не найбільше легенд і переказів. Одна з легенд — про Стрілецьку вежу (частіше її називають Дівочою, вона збереглася й донині) повідала про те, що коли в замку був у розпалі бенкет, до нього підбиралися вороги. Це побачила одна з красунь. Аби привернути до небезпеки увагу вже добряче захмелілих захисників замку, вона у розпачі кидається з вежі. І тим рятує замок від ворогів...

Якби замок міг говорити, він повідав би чимало цікавого, бо ж усього «побачив» на своєму віку: і повстання у 1595—1596 роках під проводом сотника князя Острозького Северина Наливайка, бо окремі загони месників діяли і поблизу Дубно; і набіги татар протягом XV—XVII ст., які, хоч і зруйнували місто, але не змогли здолати сильно укріплений замок; і те, як після укладення Брестської унії 1596 року польські магнати і Ватикан розраховували ополячити український народ, силоміць насаджуючи йому католицизм. Тоді, до речі, й було збудовано католицькі монастирі бернардинців (1620) та кармеліток (1630), які збереглися до нашого часу. Цьому безпосередньо сприяв князь Януш Острозький, який під впливом єзуїтів прийняв католицьку віру. За його панування та за князів Заславських у Дубно православні церкви перетворюються на уніатські, через що у 1633 році в місті спалахнуло повстання місцевого населення, яке очолили козаки Дубенського замку Чапик, Білець та Губка. Після придушення заколоту їх було жорстоко страчено на міському майдані.

А ще місто було славне своїми ярмарками. 1774 року, коли Львів відійшов у володіння Австрії, сюди було перенесено контрактові ярмарки. На славнозвісні Дубенські Контракти з'їжджалися тисячі місцевих та закордонних покупців.

А князі Любомирські, яким на той час належало Дубно, під час ярмарків у своєму палаці влаштовували пишні бали для приїжджих магнатів, театральні вистави (кілька з них поставив «батько» польського театру Войтіл Богуславський), концерти знаних артистів. Тут кілька століть тому був свій струнний кріпосний оркестр...

Дубно завжди було центром культурного життя краю. Тут ігумен Хрестовоздвиженського монастиря — отець Віталій — один з перших українських поетів, здійснив на початку XVII ст. переклад грецької книги «Діоптра». У Преображенській церкві у 1539—1566 роках було створено відоме рукописне Дубенське Четвертоєвангеліє ієромонахом Арсентієм, яке нині зберігається у Рум'янцевському музеї в Москві.

Усе в Дубно дихає історією. Навіть тепер час від часу відбуваються провали грунту, а це свідчить про те, що під містом чимало потайних ходів, які ще повністю не вивчено, але вони обіцяють відкрити чимало секретів допитливим. Дубечани люблять своє місто, особливо молодь, бо серед екскурсоводів Державного історико-культурного заповідника, який у червні 1995 року створено на основі замку і об'єднує кілька десятків пам'яток минувшини, — багато молодих. Це вселяє надію, що історія Дубно та легенди й перекази про нього передаватимуться з покоління в покоління.

Щоправда, сьогодні заповіднику потрібна допомога. Тож дубенчани сподіваються: Кабмін відгукнеться на клопотання міської ради про надання Дубенському історико-культурному заповіднику статусу національного, що було б непоганим подарунком з нагоди 900-річчя міста.

А взагалі Дубно, наче недописана книга, інтригує своєю історією, разом з тим чимало цікавого тримаючи в таємниці для наступних поколінь дубенчан, і, звичайно ж, запрошує їх вписати в неї свої сторінки.

На знімку: козаки на центральній площі міста.

Дубно не Париж, але має свій шарм

Він вабить з України та з-за її меж туристів, які прагнуть не розваг, а духовного збагачення.

— У нас є що їм показати, — каже керівник туристичної агенції «Дубен» Світлана Політовська. —Це і Преображенська церква XVII ст., де збереглися ікони, подаровані ще князями Острозькими, де свого часу був Іов Почаївський, костьол бернардинців XVII ст., монастир кармеліток, синагога XVI-XVII ст., Георгіївська церква на Садовій, Луцька брама, Мирогощанська дерев'яна церква, побудована на кошти козаків у XVI ст., і звичайно ж, славнозвісний Дубенський замок...

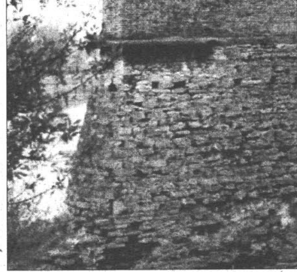
На туристів у замку чекає приємний сюрприз: розповідь екскурсовода супроводжується театралізованим дійством — сценами невмирущого "Тараса Бульби" Миколи Гоголя, де йдеться про облогу замку. Стогін виснажених голодом людей, панночка, яка зі смолоскипом у руках освітлює дорогу в підземному ході своєму коханому Андрію — синові Тараса Бульби, — все це створює у туристів відчуття, ніби й вони серед обложених...

Ця ідея належить Надії Дочук — керівнику театрального гуртка, який діє при міському Палаці школярів та юнацтва. А втілити її допомогли юні актори.

Загалом же туристична агенція «Дубен», яку можна вважати першою ластівкою на шляху до того, щоб старовинне Дубно зробити містом туризму, прагне зацікавити туристів і таким не звичним, але досить ефектним способом. До речі, перші кроки агенції вдалі: кількість туристів лише за минулий рік збільшилась у десятки разів, а у дні святкування 900-річчя Дубно їх чекають особливо багато. Часто можна бачити тут поляків, словаків, чехів, дуже зацікавлені у співпраці з «Дубен» турфірми з Німеччини, Литви, «Альтур» з Варшави, надходять пропозиції від української діаспори із США, Канади... Кошти від туризму агенція «Дубен», яка перебуває у комунальній власності міста, найперше збирається спрямовувати на розвиток туризму та утримання пам'яток архітектури міста.

На знімку: Дівоча вежа замку князів Острозьких навіює романтичні почуття.

Собор став символом

Час надати історико-культурному заповіднику статус національного

Віталій НИКИТЮК, виконувач обов'язків міського голови Дубно:

— Ідея національного відродження в усі часи була близька дубенчанам, а тим паче тепер, коли Україна як незалежна держава утверджує себе в світі. Мої земляки—патріоти держави, свого міста, яке вони люблять і про яке дбають. Уже той факт, що у міськраді депутати різних політичних поглядів об'єднались у фракцію «Дубно — наше місто», те засвідчує.

До 900-річчя місто причепуриться. Маємо намір реконструювати його центральну частину, де що не дім, то пам'ятка архітектури, долучились до цього і науковці. А реставраційні роботи ще попереду. Вони потребують часу і, звичайно ж, коштів. І тут покладаємося на фінансову підтримку з області та Києва. Зокрема, сподіваємось, що нарешті Кабмін задовольнить наше клопотання про надання Дубенському історико-культурному заповіднику статусу національного.

Це могло б зробити відчутнішою роботу для збереження пам'яток історії та архітектури, на які багате наше місто. Бо міській владі і городянам самотужки цього не подужати. Хоча й вони теж не пасивні: у листопаді минулого року створили благодійний фонд відродження Дубенського замку, дали друге життя Свято-Миколаївському собору (колишньому костьолу бернардинців), на реставрацію якого здавали гроші майже всі дубенчани, а українська діаспора в Польщі та католики міста відродили костьол Яна Непомука.

А вже в наш час з ініціативи тодішнього директора Дубенського цукрового заводу, а нині голови Рівненської обласної ради Данила Корилкевича, виріс Свято-Покровський собор. Його побудували за кошти колективу. Він став окрасою міста, своєрідним підтвердженням, що і в наш час не перевелися талановиті зодчі. Собор відзначено дипломом Державного комітету з містобудування.

Дубенчани пишаються своїм містом, присвятили йому чимало пісень та поетичних рядків. Вони привітно зустрічають туристів. Від туризму сподіваємось мати зиск, щоб і заповідник утримувати в належному стані, та й кошти у міському бюджеті не зайві.

Сторінку підготувала власний кореспондент «Голосу України» по Рівненській області Олександра Юркова за сприяння Дубенської міської ради.

У Дубно що не дім, то пам'ятка архітектури

Хроніка. Факти. Події

■ **Київ**

Три дні в Україні

Учора розпочався офіційний візит міністра закордонних справ Кіпру Іоанніса Касулідеса до України. Триденною програмою передбачено переговори з міністром закордонних справ Борисом Тарасюком, зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою та Прем'єр-міністром Віктором Ющенком, міністром юстиції Сюзанною Станік.

На сьогодні заплановано зустріч пана Касулідеса з Головою Верховної Ради Іваном Плющем. Відбудуться переговори з керівництвом Торгово-промислової палати України.

Кризи оминають

У посольстві Республіки Болгарія відбулася прес-конференція, присвячена національному святу — Дню визволення від османського іга. Проте до подій минулих літ ні Повноважний і Надзвичайний Посол Олександр Димитров, ні журналісти не зверталися. Усіх цікавив нинішній економічний і політичний стан у країні, яка семимильними кроками прямує до НАТО та ЄС. На цьому шляху Болгарія вже втратила своїх партнерів із колишнього СРСР, про що свідчить зменшення товарообігу з Україною та Росією, а також впровадження візового режиму з усіма країнами СНД, крім України, Росії й Грузії. Та одне очевидно: позбавившись комуністичної ідеології та «старших братів», Болгарія вийшла з економічної кризи, а болгари почали жити краще. Адже ціни в країні стабільні, зарплати та пенсії вищі, ніж в Україні. Країни не торкнувся фінансовий апокаліпсис, який два роки тому підкосив Росію та Україну. Болгарія вчасно зуміла переорієнтувати свою економіку на західні ринки й нині готується до вступу в ЄС.

■ **Вашингтон**

Кароліна любить Джорджа

Губернатор штату Техас Джордж Буш-молодший отримав переконливу перемогу над сенатором від штату Арізона Джоном Маккейном на первинних виборах Республіканської партії в штаті Південна Кароліна. Оскільки менш як три тижні тому ветеран в'єтнамської війни Маккейн на первинних виборах у Нью-Гемпширі завдав великої поразки синові колишнього президента США, який вважався безперечним лідером передвиборної кампанії, результат виборів у Південній Кароліні має неабияке значення для остаточного з'ясування розстановки сил у республіканців.

■ **Москва**

Ці цифри точні?

Федеральні сили втратили у Чечні 1223 військовослужбовців убитими, 3600 — дістали поранення. Про це повідомив журналістам перший заступник начальника Генштабу Збройних сил Росії генерал-полковник Валерій Манілов.

■ **Світлогорськ**

Помер Собчак

У Світлогорську Калінінградської області на 63-му році життя помер Анатолій Собчак, який обіймав пост мера Санкт-Петербурга в 1991—1996 рр. Причиною смерті, згідно з висновком калінінградських судово-медичних експертів, стала гостра серцева недостатність. Іншими словами — інфаркт. 3 жовтня 1997 року Анатолій Собчак уже пережив один інфаркт. Тоді він стався в непростий для Собчака час, коли його звинуватили в зловживанні владою і він змушений був переховуватися в Парижі. Останніми місяцями колишній мер Санкт-Петербурга був у команді Володимира Путіна і мав намір брати участь у його виборчій кампанії.

Похорон А. Собчака відбудеться в Санкт-Петербурзі 24 лютого.

Фото АП.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ», агентств «Сіньхуа» та «ІТАР-ТАКС».

Потрібна зміна поколінь

Шойбле: «Я прислужуся партії тим, що піду»

Хто дав, хто взяв і хто головний винуватець? Ці запитання нині хвилюють німецьке суспільство більше, ніж той-таки не зовсім вдалий пакет економії міністерства фінансів, який урізає інтереси середнього класу в таких важливих галузях соціальної політики, як охорона здоров'я та пенсійне забезпечення. Навіть поява австрійського неонациста Йорга Гайдера з його єзуїтськими поглядами ненадовго відволікло від власних проблем, пов'язаних зі скандалом в одній із колись популярних партій —Християнсько-демократичним союзом та багатьма його лідерами.

Протягом останніх чотирьох місяців майже кожного дня випливали дедалі нові подробиці їхніх фінансових оборудок, від яких у пересічних громадян перехоплювало подих, а у причетних здавали нерви. Але, судячи з усього, скандал наближався до логічного завершення: ХДС має сплатити бундестагові штраф — 41 мільйон марок за порушення закону про партійне фінансування. Такі матеріальні втрати, які хоча й важко, але колись будуть відшкодовані. Складніше з ошуканою довірою —хто тепер повірить у щирість того, хто хай навіть раз обдурив? Прискіпливі засоби масової інформації вивернули навиворіт уже, здається, все: дивись, виборець, думай — чи хочеш ти бачити цю партію біля «керма»? Питання не риторичне, адже у двох землях — Шлезвіг-Гольштейні та Північному Рейні-Вестфалії — у неділю відбудуться вибори до місцевих парламентів. Політики прогнозують, що вони будуть провальними для християнських демократів. Цього варіанта, мабуть, не став очікувати голова партії Вольфганг Шойбле, до речі, ще недавно — один із найреальніших претендентів на посаду канцлера на наступних виборах.

Минулого тижня він заявив про свою відставку з посад і представника ХДС і голови фракції в бундестазі. Він зізнався, що взяв для партії 100 тисяч марок від жертвувателя, не зареєструвавши їх у офіційних документах. І не просто взяв, а ще й намагався цей факт приховати. Шойбле не пояснив причини своєї відставки, як і не відповів на запитання журналістів, зазначивши лише, що «партія потребує нового початку і зміни поколінь, а я прислужуся їй тим, що піду». Хоча не таємниця, що й «низи» партії, і багато хто з виборців відверто висловили недовіру Шойбле як голові, вимагаючи його відставки.

Тепер ХДС нехай і ненадовго, але залишився без «верхівки». Вибори голови і партії, і фракції в бундестагові відбудуться уже найближчими днями. На цьому місці бачать поки що двох претендентів — генерального секретаря ХДС Ангелу Меркель, яка чи не єдина із керівництва, що не причетна до «чорної» каси, і молодого політика, експерта спілки з фінансів Фрідріха Мерца.

Але, здається, Німеччина не скучатиме. Правляча соціал-демократична партія недовго втішалася падінням престижу опозиції. Порушником спокою став журнал «Шпігель», вихлюпнувши на світ Божий історію про дуже тісні стосунки партійної соціал-демократичної еліти з напівдержавним «Вестдойчер Ландесбанком», який за свої кошти влаштовував для неї розважальні подорожі на власному літаку з набором усіляких задоволень. Користувався такими послугами й президент Німеччини Йоханес Рау, про що він теж не одразу зізнався, посилаючись на те, що не зовсім пам'ятає ці епізоди. Згадати їх йому «допомогла» одна із стюардес, яка обслуговувала рейси. Щоправда, «Шпігелю» довелося заплатити їй за цю інформацію 100 тис. марок. Окрім цього, журнал стверджує, що Рау й інші політики СДП стали співзасновниками «чорної» каси, гроші з якої було задіяно на виборах.

Інші засоби масової інформації наводять нові факти шахрайства колишнього прем'єра Нижньої Саксонії Глоговського, якого теж спіймано на брехні. Він недавно пішов у відставку. Не виключено, що преса «проінспектує» й фінансову діяльність канцлера Герхарда Шрьодера за часів його прем'єрства в Нижній Саксонії.

Для кого цього разу готують «червоні» прапорці? Ну й історія — куди там детективу...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Реформатори перемогли

У першому турі парламентських виборів в Ірані перемогли реформатори, які підтримують президента Мохаммада Хатамі. Вони здобули 152 депутатські мандати із 290. У такий спосіб іранці віддали перевагу кандидатам, які виступають за соціальну відкритість і свободу слова. Консерватори занепокоєні, що внаслідок їхньої поразки можуть бути знівельовані всі досягнення іранської революції 1979 року. А ось президент Хатамі переконаний, що вибори стали «найвизначнішою подією» з дня перемоги революції. Саме він закликав громадян «дружно проголосувати», надавши тим самим «величезну допомогу президентові та урядові у справі виконання їхніх обіцянок».

Проте, навіть здобувши перемогу на виборах, реформатори будуть обмежені у своїх діях. Судову систему, збройні сили, а також Спостережну раду, яка має право впливати на законотворчий процес, досі контролюють консерватори.

Фото АП.

Молдова — до Європи. А ми?

(Початок на 1-й стор.).

Тим більше що прецедент, йшлося на прес-конференції, вже є. Ситуація, подібна до української, була нещодавно в Молдові, де президент Петру Лучински також хотів внести зміни до Конституції (теж з метою посилення повноважень президента) шляхом референдуму. Венеціанська комісія зробила негативний щодо таких намірів висновок, і до нього в Кишиневі прислухалися.

Існує й інший прецедент — білоруський. 1996 року президент Олександр Лукашенко проігнорував думку і вимоги міжнародних організацій, зокрема й Ради Європи, відмовитися від ідеї референдуму. В результаті Білорусь миттєво позбулася статусу спеціального запрошеного (фактично статусу кандидата) в Парламентській Асамблеї Ради Європи, її заявку на вступ було заморожено. Країна й досі перебуває в міжнародній ізоляції. Рада Європи та інші організації так і не визнали нинішній білоруський парламент.

Судячи з тих висновків і вражень, якими поділилися на прес-конференції Анне Северинсен та Рената Вольвенд, Президентові України Леоніду Кучмі доведеться-таки вибирати між двома варіантами подальших дій. «Якщо ви хочете змінити Конституцію, то референдум — не той для цього шлях, — заявила Анне Северинсен. — Ми сподіваємося, що він не відбудеться». Цим, власне, все сказано. Тепер можна не сумніватися: оцінка перспектив референдуму з боку моніторингового комітету, а отже, й з боку всієї ПАРЄ буде негативна. Такими ж, найпевніше, будуть і висновки Венеціанської комісії. Тож Україна опиниться перед дилемою: у який бік рушити? До речі, Молдова була першою (і до випадку з Україною — єдиною) з країн — членів Ради Європи за всю її півстолітню історію, де президент хотів посилити свої повноваження в такий оригінальний спосіб. У Європі так не роблять.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Два в одному

Президентські вибори відкривають можливості, парламентські — дають владу

Якщо сани треба готувати влітку, то вибори слід готувати років за два щонайменше, тим паче що в 2002 році на Францію очікують одразу два важливі голосування — на президентських і на парламентських виборах.

39 відсотків опитаних французів вважають, що президентські вибори мають більше значення, ніж парламентські, 32 відсотки переконані у зворотному. У цьому зв'язку дещо по-новому формулюють девіз П'ятої республіки: «Президентські вибори відкривають можливості, парламентські — дають владу».

Одні політологи вважають, що парламентські вибори, які відбудуться на місяць раніше, матимуть вирішальне значення, а на президентських — виборці лише підтвердять свій вибір. Інші, навпаки, впевнені: у свідомості громадян президентські вибори залишаються головною політичною подією, тож парламентські стануть такою собі «розвідкою боєм».

Одне слово, плутанина цілковита. Достеменно відомо лиш одне: громадяни Франції стануть учасниками грандіозного політичного шоу. Адже вперше дві виборчі кампанії відбуватимуться водночас.

Політологи вже тепер попереджають: кандидатам у парламент доведеться так чи так визначитися, кого вони хотіли б бачити на посаді президента. І, мабуть, симпатії поділяться між двома кандидатами: нинішнім президентом Жаком Шираком та прем'єр-міністром Ліонелем Жоспеном. Місця для третього, переконані політологи, на шаховій дошці просто не залишається. Нові кандидати від великих партій можуть з'явитися лише в разі, якщо хтось із цих двох фаворитів вирішить з тих чи тих причин зійти з дистанції, повідомляє ІТАР-ТАКС.

«Якщо я захворію...»

«Усе, що будується, створюється зі зруйнованого, і в цьому світі немає нічого нового, крім форм»
ШВОБ.

Журналістське розслідування

Наберуся-таки нахабства і вигукну: «Ви маєте рацію, Швобе!» І якщо хтось із кулібиних вважає щось там винайдене ним велосипедом, той безнадійно наївний і неосвічений. Бо нове — це давно забуте старе.

І все-таки хвала тому, хто не тільки вміло використовує досвід попередників, а й примножує його.

4. З миру по гривні — хворому на лікування

Пізнього морозяного вечора я дістався лікарні Дзигівки і від розгубленості зойкнув: шибки вікон блиснули темрявою і холодом. Невже, подумав, поки вибирався із столиці, лікарня, що гриміла в окрузі, як більшість сільських, згорнула ліжко-місця? Обійшовши приміщення амбулаторії, вирушив до найближчого, а-ля поміщицький маєток, будинку. На мій несміливий стукіт двері відчинила жінка у білому халаті.

Лікарня в Дзигівці, збудована земством ще 1912-го, зовсім не була схожа на установу, що пережила дві війни. Котельня із запасом вугілля (що вже в дивовижу) обігрівала стаціонар і пральню. Амбулаторію та прибудову до лікарні з метою економії палива від тепла відлучили.

Вода з труб, у тому числі гаряча, текла; білизна постільна була; кухонний посуд у наявності. А харчі —які не в кожній оселі знайдеш.

Усі ці достоїнства сільської лікарні я, що називається, руками помацав і на язик скуштував, очікуючи головного лікаря вранці.

Микола Григоревський, який зв'язав життя з Дзигівкою відразу після закінчення інституту, прийняв лікарню на 35 ліжок з дірявим дахом і потрісканою стелею. За 26 років керівництва зробив капітальний ремонт, добудував приміщення до амбулаторії і стаціонару (тепер тут можуть лікуватися 50 хворих), пральню і гаражі. За кількістю та якістю медичного обладнання (а тут і нині функціонують кабінети фізіотерапевтичний, стоматологічний, функціональної діагностики, лазерної терапії) сільській лікарні поступалася районна.

Але настав травень 1997-го і мешканці села почали понервіятися. Їхню дільничну лікарню наказано було закрити. А що таке амбулаторія для села протяжністю в 12 кілометрів?! Мука одна. Про мешканців сусіднього Безводного й казати було годі: за відсутності транспорту їм залишалося сподіватися тільки на мінімальну фельдшерську допомогу.

Громадськість закидала листами Вінницю і Київ, Ямпільську райадміністрацію та Міністерство охорони здоров'я. «Дайош стаціонар!» — кричали вони й своєму обранцеві Анатолію Матвієнку. Народний депутат обіцяв. А тим часом перестали фінансувати й амбулаторію.

Головний лікар кинувся по колгоспних конторах: візьміть, мовляв, на свій баланс, людиво ваші! Голови тільки руками розводили: господарство само себе з'їдає, працівникам зарплати не платимо, у боргах по вуха.

— Тоді й звернулися ми до самих колгоспників, учителів, пенсіонерів, — згадує Микола Миколайович. — Ходили-їздили спочатку дворами, дізнаючись думку людей, а потім тільки наважилися зібрати сільські сходи.

Від тих зборів залежало: бути чи не бути дільничній лікарні. В Дзигівці «бути!» сказали тільки 900 із 1300 пенсіонерів. Натомість інші мешканці, поміркувавши про вигоду, проголосували за пропозицію взяти установу на утримання громади. Невдовзі до двох сіл приєдналася Писарівка і лікарня почала обслуговувати вісім тисяч дітей і дорослих. Усі щомісяця перказують на рахунок сільради по одній гривні. Втім, перказують — гучно сказано. «Живі» гроші надходять тільки від пенсіонерів та вчителів. А колгоспники розраховуються «натурою» — господарство в рахунок боргу забезпечує сезонову овочами, молоком, яйцями, м'ясом, соками. Це — на харчування. А для бартерних оборудок виділяє цукор. Саме його торік і обміняли меткі медики на вугілля.

А «живі» гроші розподіляють просто: на зарплату (16 працівників) і на ліки-матеріали. Держава умудряється всі ці роки не платити жодної копійки. Навпаки, з фонду зарплати вона як податки забирає 38 відсотків коштів. І виходить, що кожний карбованець оподатковується двічі. Дзигівці просять звільнити їх від такої «турботи», але закон сильніший за логіку і здоровий глузд.

Головний лікар з оглядкою на інфляцію та подорожчання всього і вся не поспішає порушувати питання перед земляками про підвищення плати. Хоча, мабуть, доведеться: утримання одного хворого в 1997 році обходилося в 6,6 гривні на день, а торік — 8,1 гривні (річна плата кожного мешканця, нагадаю — 12 гривень). Щоправда, для не бажаючих приймати правила — лікування коштує чимало.

Дивно, але факт: лікарі не поспішають виписувати приреченого додому.

— Там ані медикаментів, ані належного харчування, — пояснює Микола Григоревський. — А ми маємо все необхідне, щоб полегшити долю хворого. Та й рідних у такий спосіб убезпечуємо від психологічних травм.

У сільській лікарні помирає

кожний п'ятий. Ця цифра і гуманізм до тяжкохворих шокував знайомого вченого.

— У міських лікарнях прагнуть правдами і неправдами виписати приречених, — зазначив він. — Щоб тільки показники не псувати, щоб відповідальності не нести...

До речі, народжуваність у згаданих селах — 10,2 дитини на 1000 мешканців, смертність — 21,6 людини.

— Нам би ще педіатра і рентгенолога, — замріяно каже головний лікар. — Тоді ми ще ефективніше боролися б з нахабними хворобами.

Іван ІЛЛЯШ.

(Початок у №№ 29, 30,31 за 16,17,18 лютого ц.р.)

Замість епілогу

Задеклароване в Конституції України право на охорону здоров'я інакше як цинічним глузуванням над більшістю не назвеш. Бо скористатися ним може тільки одна п'ята громадян. Решта розраховують у кращому разі лише на медичну допомогу. Допомогти жінці народити, повернути людину з того світу, тимчасово полегшити її біль — це все, на що здатна сьогодні держава. На лікування, а тим паче на профілактику захворювань у неї немає коштів.

Уявіть ситуацію: мати зі словами «Ти маєш право на життя» кидає дитину, яка не вміє плавати, у воду.

«Порятунок потопальників — справа рук самих потопальників», — скажуть 25-річні максималісти, скуштувавши плід демократичних реформ останнього десятиліття.

А як переконати в необхідності платити за все і вся наших батьків і дідів, які десятиріччями створювали «суспільство рівних можливостей і потреб»? Чому, а головне, з якого такого гаманця вони повинні на старості літ платити за виклик лікаря, перебування в лікарні, зрештою — власний похорон?

Та залишимо в спокої людей похилого віку — це покоління, обдурене державою в усіх відношеннях.

Питається: чому правителі знаходять кошти на утримання роздутих силових структур, облаштування північних і східних кордонів, помпезні свята під патронатом і без, зведення архітектурних монументів, а дітям, інвалідам, хворим на діабет і туберкульоз відмовляють в елементарному? Чи немає тут умислу? Принаймні логіка геть відсутня.

Опонентам, які виступають за сильну армію, кордон на замку, культурну і духовну спадщину для майбутніх поколінь, наважуся заперечити — за такого ставлення держави до здоров'я нації, звідки взятися тим сильним поколінням? Уже сьогодні смертність перевищує народжуваність, а тривалість життя в Україні майже найнижча в Європі.

То що важливіше: пам'ятники борцям за щастя народне чи здоров'я, а отже, щастя народу?

Цукор у пакеті,
або Про те, як на Поділлі змагалися за державну частку акцій

Часи Ільфа і Петрова канули в Лету, але епоха великого переділу власності триває. І, на жаль, деякі життєво важливі реалії, міняючись за формою, не міняються за суттю. Хоч які приватизаційні програми вигадуй, без використання брутальних засобів боротьби за контрольні пакети акцій приватизованих підприємств часто-густо справа не вирішується.

Коли все починаєш усвідомлювати, багатьох переслідує образ Остапа Бендера, який ніби запитує: «Може, тобі й ключі дати від складу готової продукції?!».

Того дня 53 уповноважених на акціонерні збори репрезентували більш як 18 мільйонів акцій. Але це не становило і 46 відсотків від їхньої загальної кількості, і, зрештою, саме тому збори визнано неправомочними.

Тим часом збори, скликані за ініціативи акціонерів заводу та деяких товаровиробників, були незвичайні. Вони мали переглянути попередні рішення про участь у керівних органах представників групи компаній «Укррос»— одного з найбільших співвласників ВАТ «Теофіпольський цукровий завод». Це з'ясувалося після того, як Фонд держмайна України передав «Укрросу» в управління державну частку акцій (майже у 10 відсотків), тим самим висловивши комерційній структурі цілковиту довіру.

Україна, хвала Богу, не Таїланд — і ЗАТ «Укррос» вкладає гроші не в будівництво готелів, а в зони бурякосіяння і в потужності з виробництва цукру. І неабиякі гроші — лише минулого року близько 15 мільйонів гривень. Для довідки: два цукрозаводи «Укрросу» (Пальмірський на Черкащині, Чортківський на Тернопіллі) входять третій рік поспіль у п'ятірку кращих у країні. На Пальмірському рентабельність виробництва основних видів продукції становила торік майже 26 відсотків. Там не тільки платять пристойну зарплату, а й премії за результатами сезону, бо частка заробітної плати в собівартості продукції перевищує 12 відсотків. Це —принцип: голова ради директорів групи компаній «Укррос» Сергій Федоренко вважає, що рівень зарплати ілюструє рівень культури народу.

(Закінчення на 6-й стор.).

Обличчя тисячоліть 2000

III. 1001—1500 рр.

Ростислав Мстиславич ► (?—1167) — княжив у Києві в 1154, 1159—1167 роках.

IV. 1501—2000 рр.

◄ Павло Тетеря (?—1670) — гетьман Правобережної України в 1663—1665 роках.

Пилип Орлик ► (1672—1742) — гетьман Правобережної України, автор першої української Конституції (1710).

◄ Олександр Потебня (1835—1891) — філолог.

Сидір Воробкевич ► (1836—1903) — письменник, композитор.

◄ Олександр Колесса (1867—1945) — культурний і громадський діяч.

Агатангел Кримський ► (1871—1942) — сходознавець, академік.

◄ Іван Піддубний (1871—1949) — чемпіон світу, борець.

Павло Скоропадський ► (1873—1945) — гетьман України в 1918 році.

◄ Микола Леонтович (1877—1921) — композитор, громадський діяч.

Лев Ревуцький ► (1889—1977) — композитор, громадський діяч.

◄ Ігор Сікорський (1889—1972) — авіаконструктор.

Леонід Кравчук ► (народ. у 1934 р.) — перший Президент незалежної України.

(№25. Далі буде).

Ведучий рубрики Віталій АБЛІЦОВ.

Демографічна задачка зі знаком мінус

Нехай люди не лякаються — Україна не вимре!

Проблема

(Початок на 1-й стор.).

— Насправді це не зовсім точні дані. За прогнозами відділу народонаселення ООН на початок 2010 року чисельність громадян України становитиме 44 млн., —коментує директор Центру з вивчення народонаселення при Києво-Могилянській академії професор Ірина Прибиткова. — Нехай люди не лякаються — Україна не вимре!

Згідно зі статистичними даними, в середині минулого року нас було 49,9 млн., а на 1 січня 2000 року ця кількість скоротилася приблизно на 200 тисяч. Ірина Прибиткова вважає, що приводу для паніки немає, але й нехтувати демографічною ситуацією не варто. Якщо сто років тому українська жінка народжувала більше семи дітей, то сучасниця має одну-дві дитини.

Але не варто орієнтуватися на минуле століття. Середня тривалість життя жінки тоді становила 37 років (сьогодні 72 роки), вона була зайнята тільки домашнім господарством і сповна реалізовувала себе в материнстві. Сучасниця рідко йде на «багатодітний» подвиг. Їй нема часу. Близько 11% українок «тягнуть» на собі свої сім'ї, будучи єдиними годувальницями. А це аж ніяк не сприяє вітчизняному бебі-буму. Втім, як і зміна ставлення до інституту шлюбу — близько шести весіль на тисячу населення. Діти, звісно, народжуються не від печатки в паспорті, але все-таки помічено, що в «осередку суспільства» вони з'являються значно частіше, аніж у неповній сім'ї.

Можливо, спад народжуваності пов'язаний ще й зі зрослою свідомістю дорослих: адже народити — півділа, головне — виростити дитину, дати їй освіту та гідне виховання. А це сьогодні можуть гарантувати, на жаль, небагато потенційних батьків.

Гасла на кшталт «Усе найкраще — дітям!» нині неактуальні й фінансово неспроможні. Держава може допомогти своїм громадянам у будівництві «світлого майбутнього» лише ідеологічно. В Україні прийнято низку законів («Про допомогу сім'ям з дітьми», «Про допомогу дітям-інвалідам» тощо), які, за логікою, мають стимулювати народжуваність. Проте мізерна матеріальна допомога від держави цинічно вбиває цю ідею.

Нехай ми не виконуємо план «по валу» (а хто, власне, його встановлював?), то хоча б виконувати «нормативи» з фізичного та інтелектуального розвитку наступних поколінь. І тут без «людської» державної політики не обійтися.

Ольга ВАУЛІНА.

Конкурс з продажу 30 відсотків акцій ВАТ «Миколаївський глиноземний завод» обіцяє бути з державницьких позицій прозорим і демократичним

Миколаївський глиноземний завод у всі часи був ласим для промисловців, які вели серйозну економічну діяльність. Нині погляди підприємців знову зосереджені на Миколаївському глиноземному. Це й не дивно — лише за минулий місяць, відтоді як тут поміняли керівництво, МГЗ знову почав працювати стабільно і ритмічно. Після відмови від толінгових схем на заводі у 2,3 разу збільшився обсяг реалізованої продукції, у 2,4 разу зросла середня ціна глинозему, у 6,72 — збільшено прибутки.

За таких показників безперечно зросте кількість бажаючих взяти учать у комерційному конкурсі з продажу 30 відсотків акцій МГЗ. Нині ВАТ «Миколаївський глиноземний завод» — справді одне з найбільших у Європі і найсучасніше підприємство на теренах СНД. МГЗ має неабияке значення з точки зору експортних поставок на алюмінієві заводи Росії та СНД. Водночас в міру введення нових сучасних зарубіжних підприємств МГЗ втрачає свої ринкові позиції. Тому для підтримання передового рівня МГЗ потрібні збільшення виробництва і технологічна модернізація, що вимагає залучення масштабних зовнішніх інвестицій.

Саме з цією метою і проводять комерційний конкурс з продажу акцій. Відповідно до рішення Фонду держмайна України він відбудеться вже найближчим часом. Умови цього конкурсу передусім спрямовані на захист державних інтересів України. Поставлено два найважливіших завдання. Передусім — не допустити придбання акцій офшорними компаніями. Тому перед нерезидентами, які переважно й представляють офшорні фірми, поставлено надійний заслін. Компанії, що бажають брати участь у конкурсі, повинні бути великими міжнародними групами, фірмами, що не тільки мають власні потужності з переробки глинозему, а й виробляють напівфабрикати. До того ж конкурс проводять із таким розрахунком, щоб зберегти за державою 25 відсотків акцій як блокувальний пакет.

Важливий і той факт, що головною умовою відбору претендентів є їхня можливість забезпечити будівництво на теренах України нового алюмінієвого заводу, що вироблятиме не менш як 100 тисяч тонн первинного алюмінію на рік і зможе споживати щорічно як сировину не менш як 200 тисяч тонн глинозему ВАТ «МГЗ». При цьому вирішальне значення для спорудження нового алюмінієвого заводу має організація його постачання електроенергією за вимогами для енергоспоживача першого класу. Будівництво нового алюмінієвого заводу дасть змогу створити масштабну вертикальну інтеграційну структуру, котра допоможе МГЗ міцно стати на ноги, а самій Україні розвивати алюмінієвий ринок.

Звичайно, МГЗ зацікавлений у стратегічному інвесторі, здатному забезпечити нарощування власних коштів заводу і реалізацію комплексу інвестиційних проектів, спрямованих на зміцнення ринкових позицій підприємства. Компанії, що претендують на акції МГЗ, повинні не просто займатися перекупівлею, а вже вкласти кошти в акції. Це стосується передусім двох імовірних конкурентів — групи «Сибірський алюміній» і компанії «Транс Уорлд Груп». Природно, що 20 мільйонів доларів вартості пакета акцій — то стартова ціна, що зросте під час тендеру в кілька разів. Обов'язковою умовою розвитку МГЗ і алюмінієвого комплексу України є сприяння зростанню внутрішнього ринку продуктів глибокої переробки продукції заводу, що має забезпечуватися цільовою підтримкою виробництва у пріоритетних галузях України — авіаційній, ракетно-космічній, автомобільній та інших. У зв'язку з цим претенденти на право придбання пакету акцій МГЗ мають подати документи, що підтверджували б участь покупця у реалізації державних програм розвитку пріоритетних галузей промисловості України, що стимулюють виробництво і споживання алюмінію.

Майбутні зарубіжні акціонери, з числа яких буде вилучено офшорні фірми, мають також подати відомості про наявність у них власних виробничих потужностей, здатних споживати як сировину не менш як 50 відсотків продукту первинної переробки основної продукції МГЗ за 1999 рік. Це свідчить про те, що в конкурсі братимуть участь не офшорні компанії, головна мета яких — викачування прибутків за кордон, а великі заводи, індустріальні гіганти.

Крім того, претенденти на купівлю акцій зобов'язані подати документи, що підтверджують відсутність збитків у 1999 році й простроченої кредиторської заборгованості понад 50 мільйонів доларів за останній звітний період.

Таким чином, конкурс з продажу акцій ЗАТ «МГЗ» справді вельми прозорий. Однак недобросовісним акціонерам, які захочуть, як то кажуть, «погріти на цьому руки», навряд чи це вдасться.

Віктор БУТКО.

Цукор у пакеті,

або Про те, як на Поділлі змагалися за державну частку акцій

(Початок на 5-й стор.).

Але зайвих грошей «Укррос» не має, тому викуповував акції Теофіпольського ВАТ, як то кажуть, на вторинному ринку — у місцевих господарників. Але, судячи з того, як відбувалася реєстрація солодких акцій, протопчуть цю доріжку нескоро.

З'ясувалося, що на державну частку акцій є ще один претендент, якого уповноважує регіональне відділення Нацагентства з управління корпоративними правами і доручення якого погодило регіональне відділення Фонду держмайна по Хмельницькій області. (Причому погодило того самого дня, коли побачило світ і доручення на ім'я фінансово-промислової спілки «Агро», що представляла інтереси «Укрросу»). І цей претендент — генеральний директор асоціації «Хмельницькцукор» М. Ярчук.

Реєстрацію державного пакета акцій зупинили до консультації з... керівництвом області. Отже, трохи Ільфа і Петрова і трохи Кафки, який на абсурді, як то кажуть, собаку з'їв.

...І багатьом згадалася недавня стаття в «Голосі України» генерального директора асоціації «Хмельницькцукор» Миколи Ярчука, котрий також проти, бо має цілком кокретні види на державні пакети акцій цукрозаводів області, Теофіпольського — зокрема. При цьому обгрунтовує свою позицію, м'яко кажучи, неординарно. Скажімо, його переконання, буцімто теофіпольські цукровики не мали змоги вплинути на хід приватизації, суперечать фактам : «Укррос» на момент зборів скупив на вторинному ринку 30 відсотків акцій, в тому числі й теофіпольських цукровиків. А що комерційна структура є співвласником одного з кращих цукрозаводів області, збудованого за державні кошти, то було б дивно, якби було інакше. За державні кошти будувалися усі цукрозаводи країни, але таких, котрі вижили за умов державного управління галуззю, вже можна на пальцях перелічити.

В очікуванні результату консультацій з обласним начальством час минав непомітно, ніби за стрілкою механізму вибухового пристрою. Вже скоро з'ясувалося, що й не ніби. Бомба була прихована у звіті ревізійної комісії і мала здетонувати за сигналом мандатної комісії про набрання кворуму у 60 відсотків від загальної кількості акцій, потрібного для легітимності представницького зібрання. Йшлося про визнані бухгалтерією заводу факти, які мали б зацікавити навіть правоохоронні органи — скажімо, про зникнення з обліку чотирьох вагонів цукру... Але вибух стався значно раніше і в іншому місці — в руках одного з керівників відділу територіального відділення ФДМУ Віталія Моцного. Він розповів при свідках, що тільки вчора доповідав заступнику голови облдержадміністрації про реальні причини протестів акціонерів, які протистоять нині «Укрросу». За його словами, більш як два десятки довколишніх КСП обурило те, що рішення попередніх зборів про зміни в повноваженнях керівних органів ВАТ не знайшли свого відображення в перереєстрованому статуті. Інакше кажучи, в райдержадміністрації «підмахнули» статут, уважне прочитання якого закріплює за спостережною радою ВАТ (у котрій більшість членів — прихильники «Укрросу») право знімати і призначати членів правління. Колгоспники впевнені, що «переворот» у товаристві вже відбувся, ось, мовляв, статут — переконайтеся наочно...

Коли переконалися, виявилося – фальшивка...

Сергій ВЛАД.

Від редакції: *Неправочинність акціонерних зборів ВАТ «Теофіпольський цукровий завод» (від 15 лютого ц. р.) порушує чимало загальнодержавних і регіональних проблем. Передусім — відбулася публічна демонстрація неузгоджених, антагоністичних інтересів центральних та місцевих органів виконавчої влади в галузі інвестиційної політики. Цілком очевидно, що реєстрацію державного пакета акцій усупереч чинному законодавству заблокувала чиясь вміла режисерська рука, скориставшися розпалом адміністративної реформи, відсутністю державної програми приватизації на 2000 рік, клановим характером нашого чиновництва від верху до низу та ін.*

На місці «Укрросу» міг бути й інший потужний інвестор, але на результат акціонерних зборів нічого не вплинуло б. За відсутності в державі чіткої вертикалі органів виконавчої влади, верховенства права і цілеспрямованої приватизаційної політики, як правило, гору беруть не інвестори, а ідеологи, не акціонери, а махінатори.

До відома акціонерів ВАТ «Прикордонник».

Правління ВАТ «Прикордонник» повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 13 квітня 2000 року о 9-й годині в приміщенні рибаківського будинку культури.

Початок реєстрації учасників о 8-й годині.

Порядок денний:

1. Звіт правління ВАТ «Прикордонник» про результати фінансово-господарської діяльності товариства у 1999 році та основні напрями діяльності на 2000 рік.
2. Звіт та висновки ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність товариства.
3. Про прибуток ВАТ «Прикордонник» у 1999 році, виплату дивідендів за підсумками роботи та формування фондів ВАТ у 2000 році.

Акціонери мають право особисто взяти участь у зборах або через представників (довірених осіб).

Для участі у зборах акціонерам треба мати:

— документ, який посвідчує особу;

— доручення на право голосування уповноваженій особі для довірених осіб.

Контактні телефони: (05153) 9-12-61, 9-91-99, 9-92-60.

До відома акціонерів банку «Укрспецімпексбанк»

Правління банку повідомляє, що чергові збори акціонерів відбудуться 7 квітня 2000 року о 16-й годині за адресою: м. Київ, вул. Ярославів Вал, 36-А.

Порядок денний:

1. Затвердження звіту роботи Правління банку за 1999 рік і основні напрями діяльності на 2000 рік.
2. Фінансово-господарська робота банку за 1999 рік.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Дивіденди акціонерів за підсумками роботи банку за 1999 рік.

Довідки за телефоном: 464-00-00.

До уваги акціонерів ВАТ «Облагрообладнання»:

14 квітня 2000 р. о 10-й год. відбудуться збори акціонерів за адресою: м. Дергачі, вул. Центральна, 1.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про фінансово-господарську діяльність у 1999 р. Основні напрями діяльності на 2000 р.
2. Звіт Ревізійної комісії.
3. Звіт Спостережної ради.
4. Затвердження річного звіту та заходів щодо покриття збитків.
5. Вибори членів Спостережної ради, Правління, Ревізійної та лічильної комісії.

Реєстрація учасників зборів з 8.30 до 9.30 за місцем їх проведення.

Пропозиції щодо порядку денного приймаються не пізніше, як за 30 днів до дня проведення зборів.

Телефон для довідок 3-10-92.

Правління.

Арбитражным судом Луганской области возбуждено дело № 9/149б о банкротстве Общества с ограниченной ответственностью магазин № 37 (Луганская обл., Перевальский р-н, г. Артемовск, ул. Стасюка; р/с 2600830101520 в ОСБ № 3113 г. Алчевск, МФО 364081, код 19062937).

Письменные заявления с имущественными требованиями к должнику принимаются в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 91000, г. Луганск, пл. Героев ВОВ, 3а, Арбитражный суд Луганской области.

Арбітражний суд Івано-Франківської області (м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) за заявою Коломийської паперової фабрики порушив справу № Б-9/732 про банкрутство господарської асоціації «Прикарпатагропроф» м. Івано-Франківськ, вул. Сахарова, 34 р/р 2600830011595 в АКБ «Укрсоцбанк» м. Івано-Франківськ, МФО 336019 код 20548355.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Київської області (01033, м. Київ, вул. Жилянська, 58б) порушив справу № 16/12б-2000 від 27.12.99 р. про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю — спільного виробничого українсько-російського підприємства з іноземною інвестицією «Поліс» (08654, Київська область, Васильківський район, смт. Дослідницьке, вул. Вчених, 9, кв. 24. Р/р 26002219 в Васильківській філії АППБ «Аваль», МФО 321994. Код ЄДРПОУ 25302908).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються арбітражним судом протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Житомирської області (10014, м. Житомир, вул. М. Бердичівська,25) порушив справу за № 14/321-б про визнання банкрутом Спільного підприємства «Комбінат громадського харчування Радомишльської РССТ» (12200, м. Радомишль, вул. Микгородська,21, Житомирської області, р/рахунок 26007200226001, МФО 311250 в АК АПБ «Україна», м. Радомишль, код 01749094).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

До уваги акціонерів ВАТ «Південьзахідшляхбуд»

Правління відкритого акціонерного товариства «Південьзахідшляхбуд» повідомляє, що річні загальні збори представників акціонерів скликають 7 квітня 2000 року о 10-00 у м. Вінниця, вул. Промислова, 5 (зал засідань Управління перевезень).

Порядок денний зборів:

1. Звіт правління ВАТ про підсумки фінансово-господарської діяльності за 1999 рік.
2. Звіт спостережної ради.
3. Звіт ревізійної комісії та висновки про роботу ВАТ за 1999 рік. Затвердження річних результатів ВАТ та звіту ревізійної комісії.
4. Затвердження розподілу прибутку та про виплату дивідендів.
5. Основні фінансово-економічні показники на 2000 рік.
6. Вибори голови правління.
7. Зміни до статуту ВАТ.
8. Різне.

Реєстрація акціонерів по паспорту та представників акціонерів по мандатах з 8 год. 30 хв.

Довідки по телефонах: 35-33-73, 35-35-51.

Відкрите акціонерне товариство «Чексіл» ліквідує:

1. Фірмовий Салон-магазин «Восход» м. Чернігів.
2. Фірмовий Салон-магазин «Текс» м. Чернігів.
3. Фірмовий Салон-магазин «Радуга» м. Чернігів.
4. Фірмовий Салон-магазин «Любава» м. Чернігів.
5. Фірмовий Салон-магазин «Перлина» м. Чернігів.
6. Фірмовий Салон-магазин «Барва», м. Миргород, Полтавська обл.
7. Фірмовий Салон-магазин «Версаль» м. Хмельник, Вінницької обл.
8. Фірмовий Салон-магазин «Деснянка» м. Щорс, Чернігівської обл.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування за адресою: Україна, 14014, м. Чернігів, вул. Щорса, 66: р/р 26007302092О в Чернігівській обл. дирекції Укрсоцбанку, МФО 353014, ідентифікаційний код 04594723.

Ліквідаційна комісія.

Арбітражний суд Донецької області (340105, м. Донецьк, бул. Пушкіна, 34) порушив справу № 24/15б про визначення банкрутом фірму «Авід» (юридична адреса: 84700, м. Дебальцеве Донецької області, вул. Пушкіна, 24, р/рахунок 26001301320210 у Дебальцевському ПІБ Україна, МФО 334099).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Спільне українсько-болгарське підприємство **«Матон»** — 14349516 ліквідується згідно протоколу засновників. Претензії приймаються протягом 1 місяця за **тел. 274-50-16.**

ВАТ «Львівський завод залізобетонних виробів № 1» повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 6 квітня 2000 р. о 15 год. за адресою: м. Львів, вул. Кульпарківська, 93, актовий зал ВАТ «ЛЗЗБВ № 1».

Порядок денний:

1. Звіт правління за звітний період.
2. Звіт ревізійної комісії за звітний період.
3. Затвердження річного звіту та балансу.
4. Звіт спостережної ради.
5. Дообрання членів Спостережної ради.
6. Дообрання членів ревізійної комісії.
7. Дообрання членів правління.
8. Звіт керівників дочірніх підприємств.
9. Затвердження переліку нерухомого майна для можливої його реалізації та умов продажу.
10. Затвердження внутрішніх положень товариства.
11. Внесення змін до статуту.
12. Прийняття рішення про додаткову емісію акцій.

Для участі в зборах вам необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу акціонера чи його представника;

доручення на право участі в зборах (для представників юридичних та фізичних осіб). Реєстрація акціонерів з 9 год. до 14 год. 30 хв.

Довідки за тел. 8-0322-62-6554, 64-23-95.

Правління ВАТ «ЛЗЗБВ-1».

Арбітражний суд м. Києва порушив справи про банкрутство:

1. ПП «Матвій К°» (м. Київ-94, вул. Попудренка, 54; р/р 26007200002137 в Радянському відділенні «Укрсоцбанку», ідентифікаційний код 30043064, справа № 23/40 від 25.01.2000 р.);
2. МПП «Барс» (м. Київ, вул. Закревського, 15, р/р 2600530075101 в АКБ «Інтерконтинентбанк», ідентифікаційний код 21595753, справа № 23/44 б від 25.01.2000 р.);
3. ТОВ «Глобус-Маркет» (м. Київ, вул. Маяковського, 63-а, кв. 141, р/р 12467816 в АБ «Інко» м. Києва, ідентифікаційний код 21610702, справа № 23/45 б від 25.01.2000 р.);
4. ТОВ «Елсі СХ» (м. Київ, вул. Сабурова, 3, р/р 260051450 в КФ АППБ «Аваль», ідентифікаційний код 24931648, справа № 23/47 б від 25.01.2000 р.);
5. ТОВ «Чарівний клубок» (м. Київ, пр. Маяковського, 47, р/р 26007303130601 в АКБ «Київ-приват», ідентифікаційний код 19139189, справа № 23/52 від 25.01.2000 р.);
6. ПП «Інтер-Риб-Сервіс» (м. Київ, вул. Попудренка, 54, р/р 26000051701 в «Інтеграл-Банку», ідентифікаційний код 25585817, справа № 23/53 від 25.01.2000 р.);
7. ПП «Видавничий центр «Поліграф-Експрес» (м. Київ, вул. Жукова, 51, кв. 196, р/р 260084007 в АКБ «Персональний комп'ютер», ідентифікаційний код 21700842, справа № 24/46-б від 25.01.2000 р.).

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Правління ЗАТ АБ «Національні інвестиції» повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 7 квітня 2000 року о 16-й годині у приміщенні банку за адресою: Київ, вул. Володимирська, 54.

Порядок денний:

1. Про підсумки діяльності АБ «Національні інвестиції» за 1999 рік.
2. Звіт ревізійної комісії «Про підсумки фінансово-господарської діяльності АБ «Національні інвестиції» за 1999 рік».
3. Затвердження річної фінансової звітності банку.
4. Розподіл прибутку АБ «Національні інвестиції» та розподіл дивідендів між акціонерами за 1999 рік.
5. Про зміни у складі ради АБ «Національні інвестиції».
6. Переобрання ревізійної комісії АБ «Національні інвестиції».
7. Про збільшення статутного капіталу АБ «Національні інвестиції».
8. Про прийняття до складу нових засновників банку.
9. Про виведення зі складу окремих засновників банку.
10. Про внесення змін до статуту АБ «Національні інвестиції».

Реєстрація учасників загальних зборів акціонерів здійснюватиметься з 15.00 до 16.00 за місцем проведення зборів.

Для реєстрації учасникам зборів потрібно мати документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів — доручення на право участі у зборах, оформлене згідно з вимогами чинного законодавства.

Державна податкова інспекція у м. Чернігові повідомляє, що Арбітражним судом Чернігівської області (250000, м. Чернігів, вул. Леніна, 43) порушено справи про визнання банкрутами:

— товариства з обмеженою відповідальністю «Фірма «Олна» (м. Чернігів, вул. Свердлова, 68, поточний рахунок 26003009501 у Чернігівській філії «Олбанк», код 14221093, справа № 4/176 б);

— приватного підприємства «Компанія «Інтегра» (м. Чернігів, провул. Гомельський, б. 17, р/р 26001002981 у АКБ «Полікомбанк» м. Чернігова, код 25619338, справа № 4/175 б).

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) за поданими заявами ДПІ у Харківському районі м. Києва порушив справи про банкрутство:

— № 18/619, ТОВ «ГФ Парамо» (02068, м. Київ, вул. Кошиця, 5-г), ідентифікаційний код 23532082, р/р 2600782 у Харківській районній філії АКБ «Легбанк» м. Києва;

— № 19/526, ПП «Барі» (02160, м. Київ, вул. Колекторна, 24/26), ідентифікаційний код 25661352, р/р 260010080000 у акціонерному банку «Брокбізнесбанк» м. Києва;

— № 23/9-б, КМП «Поліклініка Бортничі» (02088, м. Київ, вул. Д'яченка, буд. 12), ідентифікаційний код 24592850, р/р 26005301275215 у Харківському відділенні Промінвестбанку України м. Києва;

— № 18/683, ПП «Верба» (02088, м. Київ, вул. Леніна, 34), ідентифікаційний код № 30151779, р/р 26001690 в акціонерному банку «Укргазбанк» м. Київ;

— № 5/341 б, ТОВ «Ділер» (02068, м. Київ, вул. Декабристів, 10-А, кв.49), ідентифікаційний код 23391799, р/р 2600463, валютний розрахунковий рахунок 2600463 USD, розподільчий валютний рахунок 2603330 USD у Харківській районній філії АКБ «Легбанк» м. Києва;

— № 12/656-б, ТОВ «Олвер» (02098, м. Київ, пр. П. Тичини,3), ідентифікаційний код 23532538, поточний рахунок 26009833 у Четвертій Київській філії акціонерного поштово-пенсійного банку «АВАЛЬ» м. Києва;

— № 23/8-б, ТОВ «Макос» (02152, м. Київ, вул. Березняківська, 8), ідентифікаційний код 24747985, р/р 26006301275184 у Харківському відділенні Промінвестбанку України м. Києва;

— № 23/37, ТОВ «Теко» (02081, м. Київ, вул. Клеманська, буд. 1), ідентифікаційний код 21588090, р/р 26003200002411 у Шевченківському відділенні УСБ м. Києва;

— № 23/49, ТОВ «Укрфрукт» (02098, м. Київ, вул. Тичини, 18), ідентифікаційний код 24377347, поточний рахунок 26009208 у Четвертій Київській філії АППБ «АВАЛЬ» м. Києва;

— № 23/43б, Приватне підприємство «Новік» (02068, м. Київ, вул. О. Кошиця, 7, кв. 51), ідентифікаційний код 24584193, поточний рахунок 26003301000546 у АКБ «Трансбанк» м. Києва;

— № 24/40, ТОВ «Інпроєко» (02121, м. Київ, вул. Харківське шосе, 210), ідентифікаційний код 13679401, поточний рахунок 26002301330796 у Дніпровському відділенні Промінвестбанку України м. Києва.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Житомирської області (10014, м. Житомир, вул. М. Бердичівська, 25) порушив справу № 14/19 «б» про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Аліта» (м. Житомир, вул. Щорса, 111-б), р/р 26009301171899 в ГО ПІБ м. Житомира, МФО 311056, код 13577267.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У номер

Севастополь

Марина чекає вчених

СЬОГОДНІ з Камишової бухти Севастополя до Антарктиди вирушило науково-дослідницьке судно «Горизонт». Воно доставить на станцію «Академік Вернадський» вчених п'ятої української наукової експедиції. Протягом року на мисі Марина вони вестимуть дослідження в галузі фізики, метеорології, екології, біології, встановлять нові сейсмічні датчики, які дозволять реєструвати всі землетруси у Південній півкулі. Відпрацьовуватимуть методику пошуку корисних копалин на глибині до 15 кілометрів без традиційного буріння.

Луцьк

До краси ще й розум

СЬОГОДНІ в Луцькому палаці учнівської молоді вперше на Волині відбудеться конкурс «Міс старшокласниця». Двадцять учениць з майже усіх шкіл Луцька змагатимуться за титул найчарівнішої та найерудованішої красуні. Претендентки покажуть себе у «Відкритому уроці», «Творчому дебюті», «Великій перерві», «Шкільній дискотеці» та ін.

Вінниця

«Багатий двір — багата Україна»

Депутатська акція під такою назвою розпочинається СЬОГОДНІ на Вінниччині. Вона передбачає підтримку сільських дворів, а їх в області — 519,5 тисячі. Маючи у своєму розпорядженні лише 15,5 відсотка землі, вони дають більше половини (55 відсотків) валової сільгосппродукції.

У ході акції передбачено створити в усіх селах пункти приймання молока і м'яса. Селянам пропонуватимуть високоврожайні сорти картоплі й насіння овочевих культур. Улітку діятимуть загони з хімобробки рослин. У відання сільрад також буде передано пункти штучного запліднення корів.

Для реалізації задуманого передбачено виділити з обласного і місцевих бюджетів 5,5 мільйона гривень.

Фотофакт

Народний цілитель Микола Касьян працює в домашніх умовах, бо зі зведенням омріяного ним центру з мануальної терапії й досі зволікають.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (ДІНАУ).

Жили Маугли в Майдані...

У селі дітей Стецюків порівнюють з вовченятами

Жах!

Хата Стецюків із села Майдан, що в Костопільському районі на Рівненщині, чимось нагадує печеру: стара, із оббитими цератою вікнами, в ній — темно і брудно. Шафа, два ліжка, стіл — оце й усі меблі. Про постільну білизну тут, схоже, ніколи й не чули. А одяг сім'ї Стецюків ніколи не бачив води та мила. На столі — бруд, в якому порядкують жирні мухи, навіть узимку їх повно. Тож кожен намагався десятою дорогою обминати цю оселю.

А ось судовиконавцям та голові Малостидинської сільради Людмилі Король довелося побувати тут. Бо змушені були забрати шістьох дітей у подружжя Стецюків, яких рішенням Костопільського районного суду позбавлено батьківських прав. І небезпідставно...

Стецюки-старші не навчили своїх дітей нічому: ні користуватися гребінцем, ні умиватися, навіть, пробачте, ходити в туалет, через що ті справляли потреби в лахміття, в якому їх і застали судовиконавці. Про взуття діти й уяви не мали. В їх волоссі кишіли паразити. Не навчили батьки хлопчиків навіть говорити, тож брати спілкуються між собою жестами, якимись тільки їм зрозумілими звуками...

— Коли судовиконавці по дорозі в притулок спробували пригостити дітей бутербродами з ковбасою, вони розгубилися, не знаючи, що з цим їством робити, — розповідає Людмила Король. — Бо ніколи нічого подібного не куштували.

Батьки Тамара й Олександр мають наділ землі, але ніколи до неї рук не докладали. Батько Тамари, який з ними проживає, побирався по навколишніх селах — з того й жили. А на дітей ніхто не зважав, ніби їх не існувало зовсім. І лише коли хлопці, бавлячись сірниками, спалили хлів, їх помітили односельчани, вжахнулися й забили тривогу.

Тепер п'ятеро братів Стецюків у притулку. Їх помили, постригли, одягнули і взялися вчити найелементарнішого: користуватися виделкою, ложкою, сидіти за столом, спати в ліжку. І лікують від багатьох хвороб.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Ярмарки

«Подарунки для коханих»

Під такою назвою відбувалася в столичному Українському домі виставка товарів провідних вітчизняних підприємств легкої промисловості. Організована Державним комітетом з питань промислової політики та Київською міською державною адміністрацією, вона викликала великий інтерес серед представників торгівлі та покупців. Фірми «Ольга-стиль», «Тисьмениця», «Білоцерківська трикотажна фабрика», «Тикоферлюкс», «Галія» та ін. представили добрі зразки одягу, взуття, шкіргалантереї. Виставка довела, що й наші підприємства можуть виготовляти модні та якісні речі. Це оцінили й зарубіжні партнери. Так, за минулий рік експорт продукції підприємств легкої промисловості України досяг 500 млн. доларів.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Запитання руба

Як і де готувати робітничий клас?

До безгрошів'я і животіння професійно-технічних училищ додалася ще одна біда. Вони можуть бути від'єднані найближчим часом від теплової та електричної мережі, оскільки не внесені до переліку організацій, згаданих у постанові Кабміну № 59 від 17 січня 2000 року «Про забезпечення дисципліни розрахунків за спожиті природний газ, теплову і електричну енергію», що фінансуються з бюджету.

Як зазначив у листі до Верховної Ради голова ради директорів ПТУ Миколаївської області, депутат обласної ради Валерій Мельниченко, 29 професійно-технічних училищ області вже заборгували за комунальні послуги близько 3 мільйонів гривень. Розрахуватися з комунальниками і енергетиками самостійно училища не зможуть, а становище загостриться після того, як ПТУ переведуть на фінансове забезпечення місцевих бюджетів.

По суті, системі підготовки робітничих кадрів загрожує розвал. Адже вже сьогодні місцеві бюджети не в змозі виплатити вчителям шкіл та ПТУ заборгованість у заробітній платі, прогодувати учнів ПТУ. А це, в основному, 60—80 відсотків дітей з малозабезпечених сімей, сиріт, які й за мізерного державного фінансування живуть надголодь.

Звичайно, державі легше всього відмовитися від фінансування професійно-технічних училищ. Набагато складніше завдання розробити комплекс заходів щодо їх збереження, створення умов для самоокупності. Лише таким чином можна буде зберегти роками налагоджену систему підготовки кадрів робітників та механізаторів і дати змогу дітям із малозабезпечених сімей отримати спеціальність, а значить — життєву перспективу. Хіба це не є справою державної ваги?

Спорт

Передолімпійські перевірки

Вільна боротьба. Міжнародний турнір у Київському палаці спорту тривав два дні. 150 борців з 16 країн світу, за словами тренера національної збірної України Руслана Савлохова, провели чудову олімпійську перевірку. Глядачам сподобався поєдинок українського атлета, чемпіона світу і Європи, призера Олімпіади Ельбруса Тедеєва (63 кг) з його одвічним суперником, не менш титулованим болгарином Серафимом Барзаковим. Наш Ельбрус виявився неприступним і став переможцем.

У скарбничці збірної України ще дві золоті нагороди: в Муси Сайдулбаталова з Дніпропетровська (58 кг) та Кахи Єремадзе з Одеси (76 кг). В інших вагових категоріях найсильнішими стали: **54 кг** —Мочуг Чечеоол (Росія), **69 кг** — Шахомир Османов (Росія), **85 кг** — Махарбек Хадарцев (Росія), **97 кг** — Сергій Ковалевський (Росія), **130 кг** — Олександр Ковалевський (Киргизія).

Рекорди під дахом

Легка атлетика. Позавчора встановлено світові рекорди в змаганнях у залах. У місті Покателло (штат Айдахо) американка Стесі Драгіла стрибнула з жердиною на 4 метри 61 сантиметр, а на турнірі в Бірмінгемі данець Уілсон Кіпкітер пробіг тисячу метрів за 2.14,96.

У наших конкурентів

Футбол. Суперники київського «Динамо» в Лізі чемпіонів зіграли в національних чемпіонатах: «Баварія» (Мюнхен) — «Дуйсбург» — 4:1, «Валенсія» — «Реал» (Мадрид) — 1:1.

Перемогу в чемпіонаті Італії здобув «Мілан» — над «Лаціо» — 2:1. Обидва м'ячі з пенальті забив хорватський легіонер «Мілана» Звонимир Бобан.

СЬОГОДНІ «Мілан» на своєму полі проведе товариський матч з київським «Динамо».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Бубка вперше без нагороди

Одинадцятий міжнародний турнір «Зірки жердини» зібрав у донецькому палаці спорту «Дружба» десятьох учасників із семи країн. Джефф Хартвіг із США стрибнув на 5.80 і став переможцем. Він уперше за всю історію змагань обійшов нашого уславленого Сергія Бубку, який з результатом 5.60 посів четверте місце. Друге і третє місця — у росіян Родіона Гатауліна та Євгена Смірягіна.

Ліна КУЩ.
Донецьк.

Українці — найкращі, а іспанці — найсильніші

Після перемоги з астрономічним рахунком над командою Вірменії (20:1) наша збірна з мініфутболу програла вирішальний матч своєму головному суперникові у відбірковій групі — команді Іспанії — 0:1. І хоча останній матч зі збірною Франції команда України знову виграла (12:0), путівку на чемпіонат світу до Гватемали вибороли все-таки іспанці, що провели турнір без поразок.

Слабкою потіхою для нашої збірної може бути те, що найкращим гравцем турніру визнано капітана української дружини Олександра Косенка, а до символічної збірної групи включено аж чотирьох гравців з команди України.

Висловлюємо глибоке і щире співчуття депутату Верховної Ради України 12, 13 скликань Степану Ільковичу Хмарі з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті його дружини

Ганни Павлівни.

Юрій КАРМАЗІН, Микола ХОМИЧ, Тарас ПРОЦЕВ'ЯТ, Володимир МУЛЯВА.

Редактор номера Олександр БІЛИК.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 175686.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311033.
1 2 3 4 5 6 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України